

РЕШЕНИЕ

№ 1047

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **723** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на „Ен Ай Си Ти“ ЕООД, с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, ап. 11 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-326-0127834/17.10.2022 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, П., в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, потвърдена с Решение № ГДФК – 180/25.11.2022 г. на директора на дирекция „Оперативни дейности“, в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, [населено място]. С оспорената ПАМ е постановено запечатване на търговски обект – магазин и сервиз, стопанисван от дружеството и находящ се в [населено място], [улица] за срок от седем дни.

В жалбата се твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна и неправилна и е издадена в противоречие с целта на закона. Инвокирани са доводи, че административният орган не се е съобразил с разпоредбата на чл. 6 от АПК, съгласно която административните актове следва да засягат интересите на заинтересованите лица във възможно най-малка степен, т.е. в случая не е спазен принципа на съразмерност. Посочва се, че заповедта не съдържа мотиви относно това как е определен срока, за който е постановен запечатването - обстоятелство противоречащо на изискването за мотивираност на административните актове, съгласно чл. 59 от АПК. Посочено е, че при издаване на акта не е взето предвид, че извършеното нарушение е изолиран случай и евентуалното му изпълнение, ще е противоречие с

целта на закона.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият не се представлява.

Ответникът по оспорването, в лицето на Началник на отдел „Оперативни дейности“, при ТД на НАП – П., не се явява. Пълномощникът му, юрисконсулт И. оспорва жалбата и претендира присъждане на разноски.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 12.10.2022 г., в 11,40 часа, длъжностни лица при ЦУ на НАП, [населено място] са извършили проверка на търговски обект магазин и сервис, стопанисван от дружеството и находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Ен Ай Си Ти“ ЕООД. При извършена контролна покупка на един брой протектор и един брой калъф за мобилен телефон на стойност 35,00 лева, заплатена в брой от проверяващите, е прието плащане от името на дружеството, за което не е издадена фискална касова бележка (фискален бон) от регистрирано в обекта фискално устройство модел D. C. S01, с регистрационен № 4387141, което в момента на проверката е било в работен режим.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка № 0127834/12.10.2022 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. В същия е отразено, че разчетената касова наличност от фискалното устройство е 0,00 лева, а фактическата наличност е 35,00 лева.

Изложените факти са дали основание на административният орган да приеме, че „Ен Ай Си Ти“ ЕООД не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. а от ЗДДС.

При оспорването по административен ред Директорът на Дирекция „Оперативни дейности“, в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е потвърдил оспорената заповед.

Със заповед ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. Изпълнителният Директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален Контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решението на Дирекция „Оперативни дейности“, в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП е връчено на представител на търговеца на 13.12.2022 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 29.12.2022 г. – първият присъствен ден, след 27.12.2022 г., в който е изтекъл срока за оспорване, но денят е бил неприсъствен, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В конкретния случай не е спорно, че „Ен Ай Си Ти“ ЕООД не е изпълнило задължението за регистриране на извършена продажба на стоки, чрез издаване на касова бележка от работещото в обекта фискално устройство на посочената по-горе дата. Съдът не приема довода на оспорващия, че това се дължи на факта, че неиздаването на фискален бон е неволно и това е изолиран случай, защото юридическите лица са длъжни да изпълняват предвидените в по закон задължения.

От друга страна съдът намира за основателно оплакването за това, че оспорената заповед липсват мотиви по отношение на продължителността на наложената мярка. В случая, в оспорената заповед са изложени изцяло бланкетни мотиви за продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ. Независимо, че е посочено, че са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от него, вида и характера на търговската дейност, то изложените в тази връзка релевантни факти и обстоятелства не са подкрепени с никакви доказателства. Напълно необоснован е изводът на приходните органи, че продължителността на срока е определена с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършването на деянието и индиректно със степента на неговата обществена опасност. В случая не е установено, че в провереният обект има трайна практика да не се издават фискални бонове за извършени продажби, няма установена касова разлика, която да е индичия за неиздаване на касови бележки. От представените доказателства се установява, че извършеното нарушение е първо за търговеца и няма данни за друго такова. Останалите изложени аргументи във връзка с продължителността на срока на ПАМ са общо формулирани формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. По никакъв начин не става ясно как е определен срока измежду 30 нормативни възможности, кои обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането й.

При издаване на ПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6 от АПК като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ.

В този смисъл е и съдебната практика на съставите на ВАС, изразена например в Решение № 9560 от 23.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2219/2021 г., VIII о., Решение № 9544 от 21.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2679/2021 г., VIII о., Решение № 8627 от 15.07.2021г. на ВАС по адм. д. № 1695/2021 г., VIII о., Решение № 10412 от 14.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 3782/2021 г., I о., Решение № 10393 от 13.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 11248/2020 г., I о., Решение № 2640 от 22.03.2022 г., по адм. дело № 10152/2021 г., VIII о. и др., която ясно се е консолидирала върху разбирането, че ЗНАП следва да е надлежно мотивирана относно продължителността на срока, за който се налага ПАМ (които мотиви следва да са конкретни спрямо всеки отделен случай, а не бланкетни и общи и неотчитащи конкретните факти по делото), който от друга страна следва да е съобразен с принципа на съразмерност, дефиниран в чл. 6 от АПК, а и на целите на формулирани в чл. 22 от ЗАНН, като условие за законосъобразността ѝ.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, но при липса на конкретни мотиви и при несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал. 1, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Ен Ай Си Ти“ ЕООД, с адрес: [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, ап. 11 Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-326-0127834/17.10.2022 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, П., в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, потвърдена с Решение № ГДФК – 180/25.11.2022 г. на директора на дирекция „Оперативни дейности“, в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, [населено място].

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.